

המרכז הבינתחומי הרצליה

תיק משמעת מס' 43/2009 - החלטה ב'
בעניין סטודנטית פלמונית (להלן: "הסטודנטית")

24.1.2010
ט' בשבט תש"ע

החלטה

א. מבוא

תיק זה מהווה את החלק האחרון של אירוע משמעתי פסול המדבר בארבעה מעורבים ברמות אשמה שונות (ראו ההחלטה הראשונה מבין השלוש בעניינם של סטודנט אלמוני וסטודנטית פלמונית - תיק 32/2009 מיום 13.10.2009) והוא המשכו הישיר של הדיון וההחלטה (השנייה במספר) בעניינה של הסטודנטית, פלמונית. לכן תמצאנה במסגרת החלטה זו (השלישית במספר) אמירות שכבר נאמרו קודם לכן.

1. ענייננו בסטודנטית שסיימה את השנה הרביעית והאחרונה ללימודי משפט ומנהל עסקים בבית הספר למשפטים במרכז הבינתחומי ונמצאת כחצי שנה בהתמחות במשרד עורכי-דין (לאחר שקיבלה אישור התמחות כדין).

הסטודנטית הואשמה בכך שנתנה את הסכמתה להעברת עבודת הבית המסכמת, שמשקלה 15% מהציון הסופי (להלן: "העבודה"), אשר הוכנה על-ידי חברתה הסטודנטית, פלמונית, בקורס "שיווק במזרח הרחוק", בהנחיית ד"ר רון ברגר (להלן: "הקורס"). העבודה הועברה לידיה של חברתה למסלול, הסטודנט אלמוני ובכך סייעה לו להעתיק. מעשם זה מהווה, בין היתר, הפרה של סעיף 3(ב) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "תקנון המשמעת") וכן הפרה של הקבוע בסעיף 7(ה) לתקנון הלימודים של המרכז הבינתחומי (להלן: "תקנון הלימודים"). פועל יוצא לסטודנטית יוחסו עבירות לפי סעיפים 12(1), 2(5), 2(6), 2(8), 2(11) ו- 2(17) לתקנון המשמעת.

2. בדיון שנערך בפניי, בנוכחות גב' שיר פאר, רכזת ועדות המשמעת, ביום שני, ה- 11 לינואר 2010, כה' בטבת תש"ע, נשמעו הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד וב"כ הבינתחומי, עורכת הדין גב' איריס אילוטוביץ-סגל והסטודנטית בעצמה ובאמצעות ב"כ, עורכת הדין גב' שירה מרגלית.

ב. דיון

3. הקובלת הנכבדה חזרה על האישומים שעיקרם סיוע להעתקה של עבודת בית מסכמת על-ידי אי מניעת שליחתה עת נתבקשה רשותה להעבירה.

4. הסטודנטית מצדה פתחה והדגישה כי מעולם לא אמרה שלא ידעה על העברת העבודה.

א. גרסת הסטודנטית הייתה שפלמונית התקשרה אליה בעקבות פנייתו של חברתה למסלול, אלמוני וכי ידעה על העברת העבודה אליו. בלשונה –

'פלוגית סיפרה לי שאלמוני מבקש להסתייע בעבודה שלנו... אני לא זוכרת בדיוק את הלך השיחה. לא אסרתי עליה קטגורית להעביר אליו את העבודה. כשחבר הכי טוב מתקשר וזורק הערה כזו לא עלה בדעתי באותו רגע לסרב. ידעתי שהוא טרם הגיש את העבודה. פלוגית אמרה לי את זה' (ע"מ 2 לפרוטוקול מיום 11.1.2010) (ההדגשות אינן במקור).

ובמקום אחר הבהירה – "אמרתי לה תעשי מה שאת מוצאת לנכון" (ע"מ 6 לפרוטוקול מיום 11.1.2010).

ב. ואילו ב"כ הסטודנטית הבהירה כי מרשתה, כמובן, שלא עודדה את המעשה אלא הייתה אדישה כלפיו (ע"מ 7 לפרוטוקול מיום 11.1.2010). וכי – "הרושם שלה היה שהוא רוצה לעיין ולשאוב רעיונות. כמובן שלא חשבה שכוונתו להעתיק" (ע"מ 2 לפרוטוקול מיום 11.1.2010).

ג. בהמשך הדגישה הסטודנטית, כי היא לא מקלה בחומרת המעשה ומצטערת על שלא אסרה את שליחת העבודה. אולם, אחריותה שלה שונה מאחריותה של חברתה לאור העובדה, עליה אין חולק, שהאחרונה היא זו ששלחה את העבודה; ואילו ב"כ של הסטודנטית המשיכה וציינה, כי מרשתה לא ביצעה כל מעשה של תרמית, "לכל היותר היא אמרה לפלוגית 'תעשי מה שאת מבינה' היא לא אסרה על השליחה. אין כאן סיוע אקטיבי של הסטודנטית. היא לא תפקדה כשוטר. הסטודנטית לא פעלה כציר קדמי של הבינתחומי שאוכף תקנון על חבריו. היא לא רצתה להיות הגננת שלה. חוץ מילדותיות אין כאן כלום. פלוגית לא הייתה צריכה את אי האישור של הסטודנטית כדי להעביר את העבודה. לא ראוי לשים את הנאשמים בסירה אחת" (ע"מ 3 לפרוטוקול מיום 11.1.2010); ובהמשך ציינה כי מרשתה עברה לכל היותר, עבירה של אי מניעת סיוע (ע"מ 5 לפרוטוקול מיום 11.1.2010).

ד. עניין אחרון אליו נדרשה עורכת הדין המלומדת - הטענה כי "בכל התקנון אין איסור על העברת עבודה, יש איסור על מתן להעתיקה", לפיכך, לטעמה, אם המרכז הבינתחומי מבקש קטגורית לאסור העברת עבודות, עליו לעשות כן (ע"מ 4 לפרוטוקול מיום 11.1.2010). יוצא כי לגישת ב"כ הסטודנטית, לא היה איסור.

ה. אשר לשאלת העונש הצמוד לעבירה, ב"כ הסטודנטית הדגישה, כי העבירה מדברת בעונש מינימום, שהוא קשה מאוד וכי ההשלכות על מרשתה (בין היתר, פגיעה ביכולתה להתפרנס) הן קשות ביותר למרות שחלקה "קטן ביותר, אם בכלל" (ע"מ 3 לפרוטוקול מיום 11.1.2010).

5. ב"כ הבינתחומי מצדה הדגישה כי העיקר בעיניה הוא עניין העברת העבודה באמצעות מתן האישור להעברתה. לטעמה, יתכן שניתן לדבר בהיתממות או בהיסח הדעת אך המעשה נעשה ותוצאותיו עמו. עורכת הדין בדעה שדי בהסכמה שנתנה הסטודנטית על-מנת להופכה לשותפה לעבירה. אין צורך שתהיה זו דווקא הסטודנטית שתשלח את העבודה בפועל באמצעות המחשב (ע"מ 6 לפרוטוקול מיום 11.1.2010).

6. שמעתי את הצדדים עיינתי עיין היטב בכלל החומרים ומצאתי להעדיף את עמדת נציגות המרכז הבינתחומי על-פני עמדת הסטודנטית. להלן הנמקתי -

אין ספק בדבר העובדה שהסטודנטית נשאלה על-ידי חברתה האם היא מרשה להעביר את העבודה המשותפת לחברם למסלול. עוד אין ספק, כי הסטודנטית לא אסרה את הדבר. לטענתה, אמרה לחברתה "תעשי מה שאת מוצאת לנכון". ואילו לטענת חברתה, אמרה "טוב תשלחי לו, אנחנו כבר הגשנו..." (ע"מ 1 לפרוטוקול הדיון מיום 29.11.2009 - עדותה של פלונית). איני רואה לנכון להכריע בדבר האמירה שהתירה את השליחה. די בעיני בעובדה שהסטודנטית לא אסרה קטגורית את הדבר ביודעה, כי עסקינן באיסור חמור וגורף. אמירותיה כי לא העלתה בדעתה שאותו חבר למסלול יעשה "כזה שימוש בוטה וחוצפני בעבודה" אינן יכולות לסייע לה. הן הסטודנט הסביר והן הסטודנטית הסבירה צופים כי מי שטרם הגיש את עבודתו ומקבל עבודה מן המוכן עלול לעשות בה שימוש פסול ובדיוק את המעשה הזה מבקש התקנון למנוע ועושה כן באמצעות איסור גורף שעונש חובה חמור בצדו. ייאמר מייד בהקשר זה, כי לא מצאתי אחיזה לטענת ב"כ הסטודנטית המלומדת, כי אין בתקנון כל איסור המדבר בשליחת עבודות (די בקריאת הסעיפים המצוטטים בהחלטה זו בפסקאות 7 ו-12).

בטוחני, כי לו הייתה הסטודנטית משיבה בשלילה לשאלת חברתה ושותפתה לכתיבה, האחרונה הייתה נמנעת מלשלוח את העבודה וכל הפרשה העגומה הייתה נמנעת. כל שהתבקש מהסטודנטית היה לסרב ואז הייתה יוצאת ידי חובתה המוסרית והמשפטית. למרבה הצער, היא נמנעה מלאסור. היא לא קיימה את חובתה ונמצאה חדלה במניעת סיוע להעתקה ולכן יש להרשיעה ואין לה להלין אלא על עצמה. פועל יוצא נקבע כי הסטודנטית הפרה כל אחד מאותם הסעיפים בהם הואשמה - סעיפים (1)2, (5)2, (6)2, (8)2, (11)2 ו- (17)2 לתקנון המשמעת.

7. טרם חתימת שאלת האשמה ומעבר אל שאלת הענישה הראויה במקרה זה, ראוי לחזור ולהדגיש את שנקבע לא מכבר על-ידי ועדת הערר הנכבדה (ד"ר הלל סומר יו"ר, ד"ר אורית טיקוצינסקי ומר ליאור רשף-דרעי) בתיק בעניינה של תלמידה פלונית (שעסק במקרה דומה מאוד למקרה שלפנינו) מיום 28 ביולי 2009, ז' באב תשס"ט (להלן: "ועדת הערר"). הדברים מתייחסים לעניין חומרת מעשי העתקה הנובעים משליחת עבודות באצטלה חברית או אחרת -

"מתוך ראיית חומרת הדברים ונפוצותם, כמו-כן, ומתוך הכרה לחשיבות מניעת הסיוע להעתקה נקבעה בתקנון עבירה נפרדת של סיוע לאחר לעשות מעשה של "הונאה במצג שווא או בעבודת בית, כולל הפרה של הוראות הנוגעות לביצוע אותה עבודה" (סעיף (4)2 לתקנון). ויודגש: דיני העונשין הכלליים מאפשרים, בהתקיים נסיבות מסוימות, להעניש את המסייע לעבירה. ... בניסיון להרתיע מפני הסיוע להעתקה באמצעות העמדת עבודה לעיון, קבעו מוסדות המרכז הבינתחומי בסעיף 3(ב)(5) לתקנון עונש מינימום לנסיבות של סיוע שכלל מתן אפשרות עיון בעבודה או בבחינה. כדלקמן:

"ב. במקרים הבאים יטיל הממונה על המשמעת עונשי מינימום כדלקמן:

....

(5) סיוע לתלמיד אחר בהעתקה על ידי מתן אפשרות עיון בעבודה או בבחינה - הרחקה מלימודים במרכז לסמסטר"

קביעת עונש המינימום מלמדת על החומרה היתרה שבה רואה המרכז הבינתחומי את הסיוע באופן זה. " (ע"מ 3 - 4, פסקה יא)(ההדגשות במקור)

ג. שאלת העונש

8. נציגות המרכז הבינתחומי ביקשו להדגיש כי לפנינו מקרה מובהק של סיוע להעתקה וכי קיים עונש מינימום הקבוע בתקנון המשמעת – הרחקה בפועל מהלימודים בבינתחומי למשך סמסטר אחד; עם זאת, הודגש כי עסקינן בעניין חריג המצדיק התחשבות ולפיכך המלצתן 'למזער נזקים'. בסופו של דבר, הושאר העונש לשיקול-דעתו של הממונה, למעט רכיב ההרחקה המתחייב.

10. ב"כ הסטודנטית מצדה ביקשה להימנע מעונש של הרחקה, שאינו מידתי בנסיבות המקרה בעבור מרשתה. הובהר כי מדובר בסטודנטית בעלת הישגים גבוהים בלימודים (ממוצע 85), הנמצאת בהתמחות וכי זו לה הפעם הראשונה והאחרונה בה היא חוטאת במסגרת לימודיה בבינתחומי (כן ראו דבריה של עורכת הדין המלומדת בסעיף 44 לעיל).

11. כבר אמרתי כי צר לי על הסטודנטית ועל שכמותה אשר נוטלים סיכון חמור במודע ולאחר מעשה מבקשים מחילה. "סוף מעשה במחשבה תחילה". המרכז הבינתחומי אסר במפורש את הפרקטיקה של העברת עבודות וביקש להרתיע בקביעת עונש מינימום חריף. זאת על-מנת להילחם מלחמת חורמה בתופעה הנפסדת של העתקת עבודות. מוסד אקדמי מצטיין חייב לעשות הכול על-מנת לשרש תופעות פסולות כהעתקות ועל הגופים האוכפים והשופטים ליתן את ידם לאותה מלחמה. 'על תלמידי המרכז להפנים כי המרכז הבינתחומי, אשר חרת על דגלו את הסיסמא "חרות ואחריות", רציני בכוונתו לפעול ליושר וליושרה בין כתליו" (דברי ועדת הערר, ע"מ 4, פסקה יד).

12. פועל יוצא, לאחר שקילת כלל השיקולים ובחינת התמונה בכללותה החלטתי לקבל את עמדת נציגות המרכז הבינתחומי ולהטיל על הסטודנטית עונש של הרחקה למשך סמסטר אחד – סמסטר א' – תש"ע, כדרישת תקנון המשמעת; כמו כן, מצאתי להורות על פסילת העבודה. בהקשר זה יודגש, כי תקנון הלימודים קובע בסעיף 7(ה) סיפא קטגורית כי "מובהר בזאת כי עבודה מוכנה שהועברה לסטודנט אחר, טרם הגשתה ונעשה בה שימוש לכתיבת עבודה אחרת או להעתקה – תיפסל". לסיום אומר כי לא מצאתי להבחין בין שתי הסטודנטיות הן לעניין עצם אחריותן לסיוע - האחת במעשה והשנייה במחדל - והן לעניין העונש לו הן ראויות. בעיני שתייהן נושאות באחריות זהה ולפיכך על עונשן להיות זהה.

זכות ערעור כמפורט בסעיף 5א. לתקנון המשמעת.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמה של הסטודנטית ו/או כל פרט מזהה אחר, כולל שמות המעורבים האחרים.

עו"ד אסף פורת
הממונה על המשמעת

The Interdisciplinary Center Herzliya

Disciplinary File No. 43/2009 - Decision B
In the Matter of **Student C** – (Hereinafter: **The Student**)

January 24, 2010

Decision

A. Introduction

This file constitutes the last part of the unacceptable disciplinary incident involving four students with different levels of culpability (see the first decision of the three in the matter of **Student A** and **Student B** in disciplinary file no. 32/2009 dated October 13, 2009). This is an immediate continuation of the hearing and decision (the second) in the matter of **Student B**. Consequently, in this decision (the third) we will be including statements already stated.

1. The matter before us concerns a Student who has completed her fourth and final year of her studies in Law and Business Administration at the School of Law and has completed about 6 months of apprenticeship at a law firm (after receiving valid certification to begin apprenticeship).

The Student has been accused of agreeing to send a final homework assignment constituting 15% of the final grade (hereinafter: "**the paper**"), prepared by her and her fellow student, **Student B**, in the course "**Marketing in the Far East**" (hereinafter: "**the course**"), taught by Dr. Ron Berger. The paper was sent to a fellow student in their program, **Student A** and thus aiding him in copying. This act constitutes, inter alia, infraction of clause 7(e) of the Academic Regulations of the Interdisciplinary Center (hereinafter: "**the Academic Regulations**"). As a result the Student has been accused of committing offenses under clauses **2(a)**, **2(e)**, **2(f)**, **2(h)**, **2(k)** and **2(q)** of the Disciplinary Regulations.

2. The honorable Complainant, Ms. Orly Shaked, the legal representative of the Interdisciplinary Center, Adv. Iris Ilotovitch-Segal, the Student representing herself and represented by Adv. Shira Margalit were heard during the hearing held before me in the presence of Ms. Shir Peer, the coordinator of the Disciplinary Committee on the 11th of January 2010.

B. The Hearing

3. **The honorable Complainant** repeated the accusations against the Student, which mainly concern aiding in copying on a final homework assignment by not preventing the paper from being sent by email.
4. **The Student** on her behalf began by emphasizing that she never stated that she had not known that the paper was sent.
 - a. The **Student's version** is that **Student B** called her following the request of their fellow student, **Student A**, and she **knew** about the paper being sent to **Student A**. In her words –

Student B told me that *Student A* asked to use our paper to help him...I don't remember exactly how the conversation went. **I did not categorically forbid her from sending him the paper.** When your best friend calls and throws out a remark like that **at the moment it didn't even occur to me to refuse. I knew that he hadn't submitted the paper yet.** *Student B* told me" (p. 2 of the Protocol dated January 11, 2010) (the bold print and underlining do not appear in the original text).

And in another place she clarified – "**I told her do what you think is right**" (p. 6 of the Protocol dated January 11, 2010).

- b. The legal representative of the Student clarified that her client, of course, did not encourage the act but instead was indifferent towards it (p. 7 of the Protocol of January 11, 2010) and that "**her impression was that he wanted to review the paper and to draw ideas from it. Undoubtedly, she did not think that he intended to copy**" (p. 2 of the Protocol of January 11, 2010).
- c. Later the Student emphasized that she has not taken the seriousness of the act lightly and she is sorry for not forbidding the student from sending the paper. However, her liability is different from that of her friend's in light of the undisputable fact that her friend sent the paper; and the legal representative of the student continued to note, that her client did not commit any act of deceit, "**at the most she told *Student B* 'do what you think is right'. She did not prohibit sending the paper. There is no active assistance on the part of the *Student* in this case. She did not play the role of the policeman. The *Student* did not serve as vanguard of the Interdisciplinary Center who enforces the regulations on its members. *Student B* did not need the *Student's* disapproval in order not to send it. It is inappropriate to place the accused in the same boat**" (p. 3 of the Protocol of January 11, 2010); and later she noted that her client at the most committed an offense of not preventing assistance (p. 5 of the Protocol of January 11, 2010).
- d. The last matter the scholarly advocate requested to discuss concerns the claim that "**a prohibition of sending papers does not appear anywhere in the regulations; there is prohibition of aiding**". Therefore, in her opinion, if the Interdisciplinary Center wants to categorically prohibit sending papers, it must implicitly state so (p. 4 of the Protocol of January 11, 2010). According to the Student's representative there was no prohibition.
- e. As for the **question of punishment** for the offense, the Student's representative emphasized that the offense has a minimum punishment which is very severe and the implications on her client (inter alia, will effect her ability to make a living) will be very difficult even though her part "**was little if at all**" (p. 3 of the Protocol of January 11, 2010).

5. The Legal Representative of the Interdisciplinary Center emphasized that **the main concern at hand is the fact that the paper was sent after receiving approval**. She argued that perhaps we can speak of pretense of innocence or absentmindedness but the act was committed leading to the results. The lawyer is of the opinion that **the consent given by the Student is enough to show that she was an accomplice**. She did not have to be the one to actually send the paper through the computer (p. 6 of the Protocol of January 11, 2010).

6. I heard the parties, carefully reviewed all the material and **I prefer the viewpoint of the representative of the Interdisciplinary Center over the Student's standpoint.** My reasons are given below.

There is no doubt about the fact that **the Student was asked by her friend if she agrees that their joint paper be sent** to a peer in their program. There is also no doubt that **the Student did not prohibit this.** She claimed that she told her friend "**do what you think is right**". And according to her friend's claim she said "**okay send it to him, we already submitted ours...**" (p. 1 of the Protocol of November 29, 2009 – testimony by *Student B*). I do not see any reason to decide about the statement concerning permission to send the paper. **In my opinion it is sufficient that the Student did not categorically forbid it once she knew about it, as this concerns a serious and comprehensive prohibition.** Her statements that she did not even consider that her fellow student in the program would "**make such blatant and contemptuous use of the paper**" cannot be of help to her. **A reasonable Student should expect that anyone who hasn't submitted his paper and who receives prepared paper may illegitimately use it and this is the exact act the regulations would like to prevent through absolute prohibition with severe punishment imposed for the offense.** In this context I will state that I could not find support for the claim of the Student's scholarly representative that there is no prohibition of sending a paper in the Regulations (it is sufficient to read the sections quoted in this decision in paragraphs 7 and 12).

I am certain that had the Student refused the request of her friend and her partner in writing the paper, the latter would have refrained from sending the paper and the entire unfortunate incident would have been prevented. **All that was required of the Student was to refuse and then she would have met her moral and legal obligations. Regretfully, she refrained from prohibiting the act. She did not fulfill her obligations and she did not prevent aiding in copying and therefore she should be convicted whereby she has no one to blame but herself.** Consequently, I hereby determine that the Student infringed each of the clauses of which she has been accused – 2(a), 2(e), 2(f), 2(h), 2(k) and 2(q) of the Disciplinary Code.

7. Before ending the discussion on the accusations and continuing with the question of the appropriate punishment in this case, it is worthwhile to again emphasize the decision of the honorable Appeal Committee (Dr. Hillel Sommer, Chairman, Dr. Orit Tykocinski, Mr. Lior Reshef-Deri) in the matter of Student A (concerning a very similar case to the case before us) of July 28, 2009 (hereinafter: "**the Appeal Committee**"). The excerpt concerns the severity of the act of copying resulting from sending the paper **under the pretension of honor among friends or another type of honor –**

From the perception of its severity and prevalence as well as the acknowledgement of the importance of preventing students from aiding in copying an explicit reference to a separate offense of aiding another in committing an offense of "cheating through misrepresentation or on a homework assignment, including infracting the assignment instructions" is stipulated in the Regulations (clause 2(d) of the Disciplinary regulations). And we should emphasize that general penal laws allow, under certain appropriate circumstances punishment of an accessory to an offense. ... In an attempt to deter aiding in copying by providing the assignment for review, the Interdisciplinary Center determined in clause 3(b)(5) of the Disciplinary Regulations minimum punishment for

circumstances of aiding which includes allowing another student to review the assignment or exam as stated below:

"b. In the following cases, the disciplinary officer will impose a minimum punishment as detailed below:

...

(5) Helping another student cheat by allowing him or her to see a paper or exam – suspension from studies at IDC Herzliya for one semester."

Determining minimum punishment indicates the great severity the Interdisciplinary Center projects on aiding in this manner. (pp. 3-4, paragraph 10-11) (the boldface appears in the original text).

C. The Question of Punishment

8. The Representative of the Interdisciplinary Center asked to emphasize that before us is a **clear case of aiding in copying** and that **minimal punishment applies** as determined in the Disciplinary Code – suspension from studies at the Interdisciplinary Center for a period of one semester; however we are dealing with an extraordinary case which justifies consideration and thus she recommends to "minimize damage". In the end she leaves the question of punishment to the discretion of the Disciplinary Officer, excluding the required element of suspension.
9. The Student's legal representative asked to **refrain from suspension**, which is unproportional punishment for his client under the circumstance of this case. It is hereby clarified that we are dealing with a Student with **high academic achievements** (85 grade average), currently in her apprenticeship and this is the first and last time she has committed an offense in the framework of her studies at the Interdisciplinary Center (see paragraph 4d above).
10. I have already stated that I feel bad for the Student and those like her **who consciously take a serious risk and then ask for absolution after the fact. "Think first then act". The Interdisciplinary Center has explicitly prohibited the custom of sending papers from one to another and asked to deter such behavior by determining severe minimum punishment.** This is in order to engage in an all out war against this deplorable phenomenon of copying work. An excelling academic institute must do everything possible to remove the illegitimate phenomena such as copying and the enforcers and the judges must assist in this struggle. *"The students of the Center need to internalize that the Interdisciplinary Center, which has taken upon itself to uphold its motto of "liberty and responsibility", is serious about its intention to ensure integrity and virtue within its walls."* (The Appeal Committee's decision, p. 4, paragraph n).
11. As a result and after weighing all the considerations and examining the entire picture, I have decided to adopt the viewpoint of the Interdisciplinary Center's Representative and impose punishment of **suspension for one semester** – 1st semester of 2010, as required under the Disciplinary Code; in addition I decided to instruct that **the final paper be disqualified**. In this context I would like to emphasize that the Academic Regulations determine in section 7(e) that **"Please note that any assignment that has been prepared will be disqualified if it is given to another student before it is submitted and is used to write another assignment or copied."** In conclusion I will state that I do not believe there should be a distinction between the two students both in reference to the liability of aiding, one by action and one by omission - and

in reference to the appropriate punishment. In my opinion both have identical responsibility and thus their punishment should be identical.

The Student has the right to appeal as stipulated under clause 5a. of the Disciplinary Code.

This decision shall be publicized without naming the Student and/or any other identifying characteristic, including the names of the others involved in this case.

Adv. Assaf Porat
Disciplinary Officer